

På initiativ af gymnasiets kunst-udvalg har Thisted Gymnasium og HF-kursus fået besøg af en bemaler Ferguson-traktor, årgang 1951. Bag traktoren til højre kunstneren, Anne-Marie Pedersen. Til venstre kunststuderende medlemlem Mikkel Vinther og Johanne Krog Nedergård. Billedet er taget, inden traktoren tirsdag eftermiddag kom op på sit podie, hvor den skal stå på baggrund af malerier af Anne-Marie Pedersen.

Foto: Peter Mørk

Ferguson i hawaiiiskjorte

KUNST: Thisted Gymnasium og HF-kursus har fået besøg af en bemaler Ferguson-traktor

Af Morten Kyndby Holm
morten.kyndbyholm@nordjyske.dk

THISTED: Et par gymnasiestrenge er henne og rykke i gearstangen. Er den original? Jo, den er vist god nok...

I hvert fald er det en ægte Ferguson-traktor årgang 1951, som har taget opstilling mellem bordene i fællesarealet på Thisted Gymnasium og HF-kursus.

En rigtig traktor, men med en bemaling i alt andet end den grå farve, der var standard for det klassiske landbrugskøretøj. Det er nærmest blevet en traktor i hawaiiiskjorte. Og så skal den oven i købet parkeres på baggrund af nogle store og ligeså farveglade malerier - som om Ferguson'en er lige ved at tøffe ud af maleriet.

- Det er en fascinerende ting at kunne lave et maleri på en anden måde, med en traktor i tre dimensioner, som kører ud af billedet, der er fladt, siger kunstneren bag den bemalede traktor og de tilhørende malerier, An-

ne-Marie Pedersen fra Aarhus.

Har været vist på Kunsten

Værket har tidligere været vist på blandt andet Nordjyllands Kunstmuseum - nu Kunsten - i Aalborg, som en del af en udstilling for børn, som Anne-Marie Pedersen lavede sammen med tre andre kunstnere, Jette Gejl Kristensen, Helene Holmes og Maria Bruun.

På foranledning af en kunstinteresseret gymnasiest elev, Johanne Krog Nedergård, er traktor og malerier nu kommet til Thisted Gymnasium:

- Jeg syntes, det kunne være sjovt, hvis der kom noget anderledes - som folk ville lægge mærke til, fortæller Johanne - der ikke havde set traktoren på forhånd, men kendte Anne-Marie Pedersen, da hun og kunstnerens søn har gået på efterskole sammen.

Og lagt mærke til den bemalede traktor - det er der i hvert fald blevet, siden den i

mandags blev lempet ind ad en af de store glassdøre. Tirsdag eftermiddag blev den så skubbet op på det podie, hvor den skal stå den kommende måned - med de store malerier som baggrund.

- Vi ville gerne have noget nyt. Noget med farver, og noget man kan røre ved - uden at det skaber alt for meget ravage i forhold til den kunst, der allerede er på gymnasiet, fortæller en anden gymnasiest elev, Mikkel Vinther, der er medlem af gymnasiets kunstudvalg.

Udstillingen af traktor-kunstværket åbnes officielt ved en fernisering fredag eftermiddag. Men traktor og malerier vil også inden da være at se på podiet i gymnasiets fællesareal.

- Jeg glæder mig til morgensamlingen på torsdag. Så skal Finn (rektor Finn Jorsal, red.) ind og stå i værket. Jeg håber, at han vil sætte sig op på traktoren, siger Mikkel Vinther.

» Jeg glæder mig til morgensamlingen på torsdag. Så skal Finn (rektor Finn Jorsal, red.) ind og stå i værket. Jeg håber, at han vil sætte sig op på traktoren

MIKKEL VINTHER, kunstudvalget

Anne-Marie Pedersen lappede lidt på bemalningen, efter at traktoren var kommet i hus på gymnasiet.

Kunst med ekko-effekt

Ekko er temaet for kunstner-sammenslutningen **Guirlandens** udstilling i Kunstbygningen med fernisering torsdag

Af Birgitte Krøyer
bikr@stiften.dk

AARHUS: Et ekko kan lyde på mange forskellige måder og kan fortolkes på ligeså mange.

I Århus Kunstbygning er ekkoet blevet til så forskellige ting, som et digt i en plastikcylinder, en kæmpemæssig flodseng og malerier inspirerede af helkropsskannere i lufthavnen.

Det er den Aarhus base-rede kunstnersammenslutning Guirlanden, som torsdag 26. maj har fernisering på en udstilling med temaet »ekko.«

Ni kunstnere deltager, og allerede her begynder ekko-effekten. Hver kunstner har udvalgt sig en samarbejdspartner - selvvalgte ekkoer.

Før kunstneren Bjørn Kromann-Andersen var valget af Ole Lindqvist nemt.

»Vi er begge håndværkere, og vi er begge kunstnere, og så er vi født samme år, så allerede der var der ekko,« forklarer han.

Det er ikke første gang, de to samarbejder, og i dette tilfælde har det krævet brug af både de kunstneriske og de håndværksmæssige kundskaber. Og så en temmelig stor hjælp fra Produktionsskolen, hvor bl.a. Alexander og Simon går, som også er tilstede for at hjælpe. Ud af det hele er kommet kunstværket »Flodsengen« - en ni meter lang og fire meter bred trækonstruktion, der bugter sig blødt gen-

»Flodsengen« af Bjørn Kromann-Andersen og Ole Lindqvist.

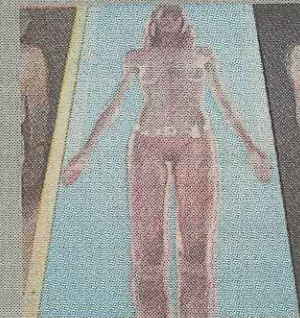
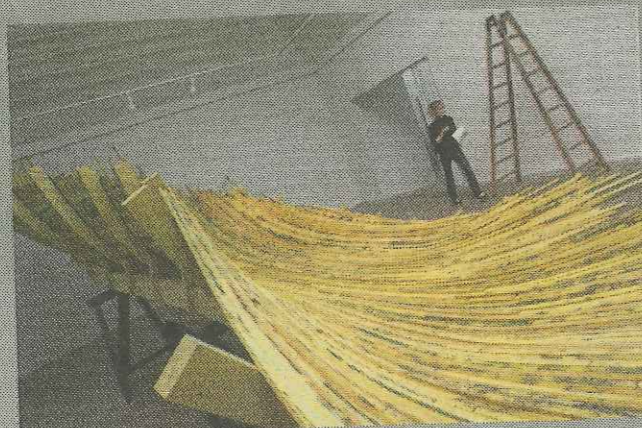
nem rummet. Det har taget tre-fire måneder at bygge kunstværket i en stor hal på Produktionsskolen.

»Vi kunne ikke have lavet den hver for sig. Nogle gan-

ge er det bare sådan at en plus en giver tre,« siger Ole Lindqvist.

Mor og datter, Inge og Anne-Marie Pedersen, har skabt denne sorte cylinder fyldt med digte og stemmer.

Kirstine Falk Johansen har sammen med Esther Vohnsen og Cindie Kehlet lavet kæmpestore malerier inspireret af kropsskannere i lufthavne.

Fotos: Kim Haugaard

Ved siden af en sortmalet plastikcylinder, som hænger ned fra loftet, står Inge og Anne-Marie Pedersen, mor og datter. Inge er forfatter og digter, og kunstner Anne-Marie

»Ekkøet består i stemmerne der gentager digtet. Vi har brugt meget tid på at udvælge, hvem der læser højt. Der er høje, lyse og dybe stemmer. Der er forskellige køn, baggrund og etnisk oprindelse. Der er både en franskmand, en færing og en afghaner med og så er der tre børn, så det er mennesker fra fire år og op til 80 der er med. Det giver meget forskellige fortolkninger af digtet,« siger Anne-Marie Pedersen.

»Du bli'r set« hedder billedkunstnerne Esther Vohnsen og Kirstine Falk Johansens kæmpestore malerier. De to århusianske kunstnere inviterede den amerikanske maler Cindie Kehlet med. Projektet handler om de såkaldte tilbagekastningsskannere, som i nogle lufthavne i USA bestråler mennesker med røntgen så man kan se gennem personens tøj. De meterhøje malerier viser silhuetter af mennesker i skan-

neren.

»Ekkøet er i røntgenstrålerne, der kastes tilbage,« forklarer Kirstine Falk Johansen.

Se udstillingen i Århus Kunstbygning fra 27. maj til 19. juni.

Lufthavnsskannere

»Du bli'r set« hedder billedkunstnerne Esther Vohnsen og Kirstine Falk Johansens kæmpestore malerier. De to århusianske kunstnere inviterede den amerikanske maler Cindie Kehlet med. Projektet handler om de såkaldte tilbagekastningsskannere, som i nogle lufthavne i USA bestråler mennesker med røntgen så man kan se gennem personens tøj. De meterhøje malerier viser silhuetter af mennesker i skan-

neren.

Se udstillingen i Århus Kunstbygning fra 27. maj til 19. juni.

Guirlanden udstiller

Århus' ældste kunstnergruppe Guirlanden udstiller igen i **Århus Kunstbygning**, efter at den blev holdt ude sidste år.

Af Marianne Pilegaard
mapi@stiften.dk

ÅRHUS: I 38 år i træk slæbte Guirlanderne deres værker ind i Århus kunstbygning på samme dato hvert år. Det har nemlig været fast

kutyme, at den århusianske kunstnersammenslutning udstillede i Århus Kunstbygning i januar.

Men sidste år var døren lukket for Guirlanden. Den nye leder Thorsten Sadowsky blev ansat til at ændre

det hvide hus i J. M. Mørks Gade fra et kommunalt udstillingssted til et selvstændigt kunsthus på linje med Brandts Klædefabrik i Odense. Dermed aflyste han alle faste aftaler, og inviterede i stedet de lokale kunstnere til at byde ind med udstillinger på lige fod med kolleger udefra.

»Det var ikke rimeligt, at Guirlanden sad på en

bestemt dato i kunstbygningen. Men denne gang har de søgt ligesom alle andre og præsenteret en udstilling med et koncept - en fælles overskrift. Og de har samarbejdet med en kurator om værkerne,« forklarer Thorsten Sadowsky.

Kuratoren er Trine Rytter Andersen, og hun er både kommet med indspark til værkerne, mens kunstnerne

igen

har arbejdet med dem, ligesom hun har udvalgt, hvad der skulle med i kunstbygningen. Samtidig har kunstnerne fulgt med i hinandens arbejde. Udstillingen har overskriften 'Ø'

Sadowsky roser guirlanderne for deres indstilling til de nye forhold i kunstbygningen.

»Jeg synes, at det er positivt, at vi ikke har haft et

stort opgør som i København, hvor kunstnere sidste år besatte Charlottenborg, fordi de fik frataget deres fortrinsret til at udstille. Her i Århus har vi i stedet fået en bedre udstilling og mere dialog ud af at aflyse gamle aftaler,« siger Thorsten Sadowsky.

GUIRLANDENS 'Ø'

Kunstnersammenslutningen Guirlanden fejrer i år 40 års jubilæum. Udstillingen 'Ø' bliver deres 39. i Århus Kunstbygning. Det er første gang, at de cirka 13 billedkunstnere plus gæster tager udgangspunkt i samme emne, nemlig 'Ø'. Dog har de fortolket det vidt og forskelligt. En har hængt fire store malerier, som en svævende kasse i rummet, mens en anden har skåret en bil over, malet den hvid og stillet den på højkant.

De kunstnere som udstiller er: Jørgen Mikael Andersen, Thomas Andersson, Else Ploug Isaksen, Bjørn Kromann-Andersen, Ole Krog Møller, Max Parylewicz, Anne-Marie Pedersen, Inge Rasmussen, Nils Ryberg, Bodil Sohn og Esther Vohnsen.

Desuden: Jette Gejl Kristensen, Kaare Nielsen og Jan Skovgård.

'Ø' Århus Kunstbygning
J. M. Mørks Gade 13, Århus C
26. januar - 2. marts 2008

Jeg er da kommet 20 centimeter ud på gulvet

Af Marianne Pilegaard
mapi@stiften.dk

ÅRHUS: Anne-Marie Pedersen ved ikke rigtigt, hvordan hun fik ideen til sit ø-værk 'Aleffen', men det begyndte med en fascination af et vandløb ude ved Skovmøllen, siden har det udvik-

let sig og blev først færdigt lige op til udstillingen.

Hvor er øen i dit værk?

»I mit værk er øen blevet til vand. Boksen på væggen kan også være en ø. Det lå i konceptet, at vi skulle lave en skulptur, som jo er en slags ø.«

Hvordan har det været med den bunden opgave?

»Jeg havde ikke lavet det her værk, hvis ikke vi havde haft overskriften Ø. Det har fået mig til at slå mig mere løs. Før følte jeg, at der blev forventet noget bestemt af mig, når Guirlanden skulle udstille. Men jeg er blevet udfordret af at skulle arbej-

ANNE-MARIE PEDERSEN

Anne-Marie Pedersen, 45 år, uddannet på Århus Kunstakademi 1992, medlem af Guirlanden siden 2004.

Ø-værk: 'Aleffen' (efter en novellesamling af Jorge Luis Borges) er lange firkantede malede felter på væggene ud fra et hjørne plus en kasse med en film af rislende vand i.

de med skulptur. Det er da lykkedes mig at komme 20 centimeter ud fra væggen med min boks,« griner Anne-Marie Pedersen.

Er der noget ved udstillingen, som har overrasket dig?

»Ja - hvor store alle værkerne er! Og så har mit eget taget meget længere tid, end jeg regnede med. Til gen-

gæld har det været dejligt at få sin plads i rummet, før værket var lavet, så vi ikke skulle slås om pladserne, når vi kom med vores ting.«

Hvad skal vi få ud af dit værk?

»En poetisk farveoplevelse. Og med det rislende vand, måske noget om forgænge-

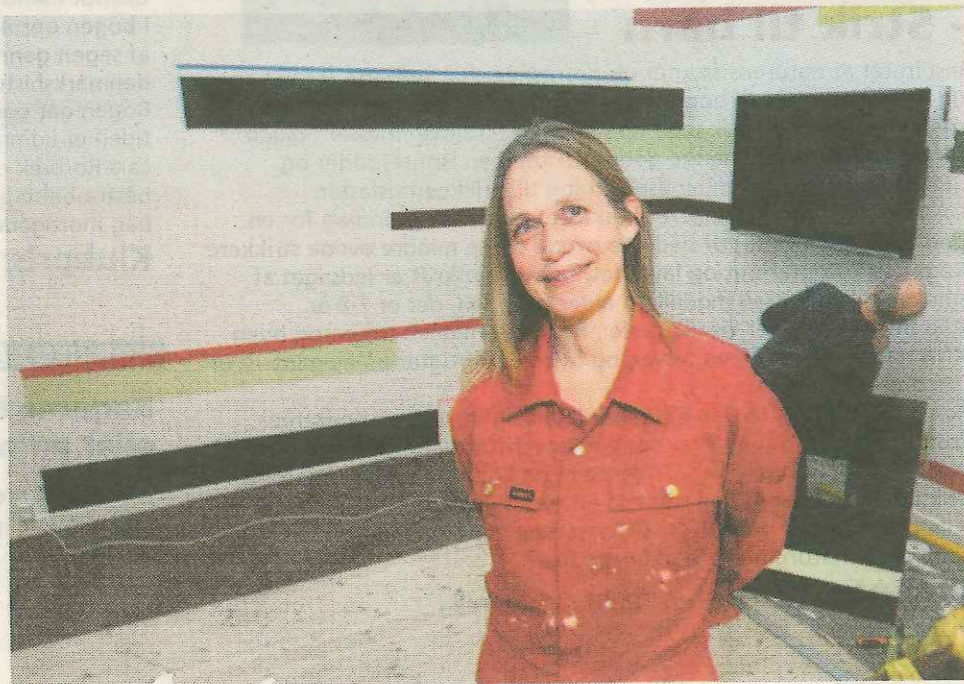
lighed og at ting flytter sig. Jeg kan selv blive meget frustreret over ting, der flytter sig, uden at jeg har bedt dem om det.«

Hvorfor er du billedkunstner?

»Fordi, det er det, jeg er. Da jeg var yngre, troede jeg bare, at jeg var det. Men på et tidspunkt tog jeg dog også en uddannelse i det.«

Hvad bliver Guirlandens overskrift næste år?

»Det må vi snakke om.«

KUNST. Anne-Marie Pedersen foran sit værk 'Aleffe.'
Foto: Martin Ballund.

Guirlanden blomstrer stadig

Harmonisk og smuk ophængning i Århus Kunstbygning

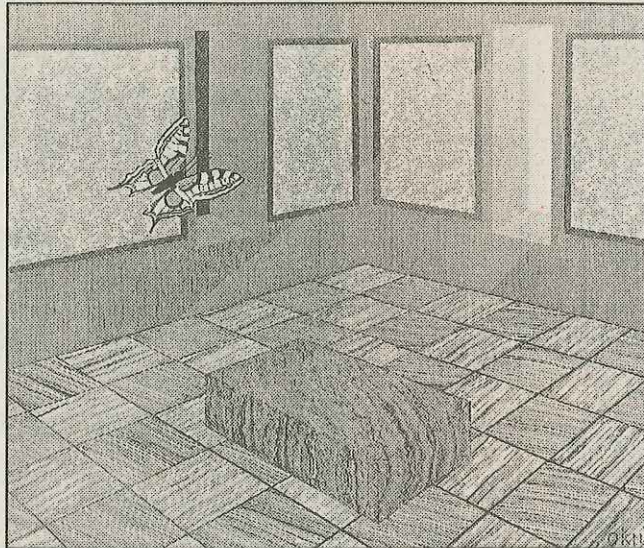
Kunst
Anmeldelse

Kunstnergruppen Guirlanden fortsætter sin frodige blomstring med en fin udstilling i Århus Kunstbygning og gør fra begyndelsen sit til, at 1997 bliver et godt år.

De seneste års praksis, som går ud på, at ikke alle medlemmer er med hver gang, mens nogle gæstedstillere føjer nye træk til helheden, er utvivlsomt vigtig for den tydeligt stærkere position, Guirlanden nu indtager. Dødvandet er helt overstået.

Igen i år er der tale om en harmonisk og smuk ophængning, et fint forløb hele vejen gennem huset. Ganske særligt lægger man mærke til en snes små olieblade af Frede Schilling. Han har været alvorligt syg og kæmper stadig med følgerne af delvise lammelser.

Sygdommen betød, at han næsten måtte begynde forfra som maler. Han har mistet noget af den eminente sikkerhed, som gennem mange år prægede hans kunst. Til gengæld har han fået en større umiddelbarhed. Hvor abstraktionen tidligere spillede en rolle, forholder han sig nu på en anden måde frodigt til det, han ser og oplever i sine nære omgivelser. Det er bevægende.

Ole Krog Møller med flyvende insekter i mærkelige rum.

Også Nils Ryberg har, bogstavelig talt, erobret nyt land. Selv siger han med et grin, at han har kigget ind til naboen. Men det er nu mere end det, selv om traktoren, gummivognen og landligt rod er nye elementer. Det har også, med luft og atmosfære at gøre samtidig med, at man fornemmer en større frihed i penselføringen.

Ole Krog Møller, der i nogle år næsten stod stille, har fornyet sig mærkbart med nogle fabulerende motiver af mærkelige rum med flyvende insekter, og den stilfærdige Bjarne Nielsen folder sig ud i festlige, farvestærke abstraktioner.

Max Parylewicz viser et par kæmpestore billeder, en slags opstillinger med folde-rige »landskaber« af stof. »Maleriet er dødt, maleriet længe leve« lyder titlen på det ene. Han har utvivlsomt ret.

Vildt og smukt

Bente Astrup Moes vævninger i hør og uld er, når man skal beskrive dem, måske ikke så forskellige fra tidligere års. Alligevel fornemmer man, at hun i sin farvemæssige gennearbejdning af sine meget levende mønstre når stadigt finere resultater.

Hvad mønstre angår, spillede de før en vigtig rolle i Inge Rasmussens maleri. De er der vist stadig, men nu opløst i et næsten vildt maleri,

båret af både sikker malerisk kunnen og mod til at balancere på kanten af det umulige. Festligt og smukt.

Et nyt navn er gæsten Anne Marie Pedersen, et usædvanligt malertalent, hvis nonfigurative og højst forskellige billeder, jeg nok skal holde mig fra at tolke, men de gør noget ved én. Sære former og pletter - og dog formuleret indtrængende.

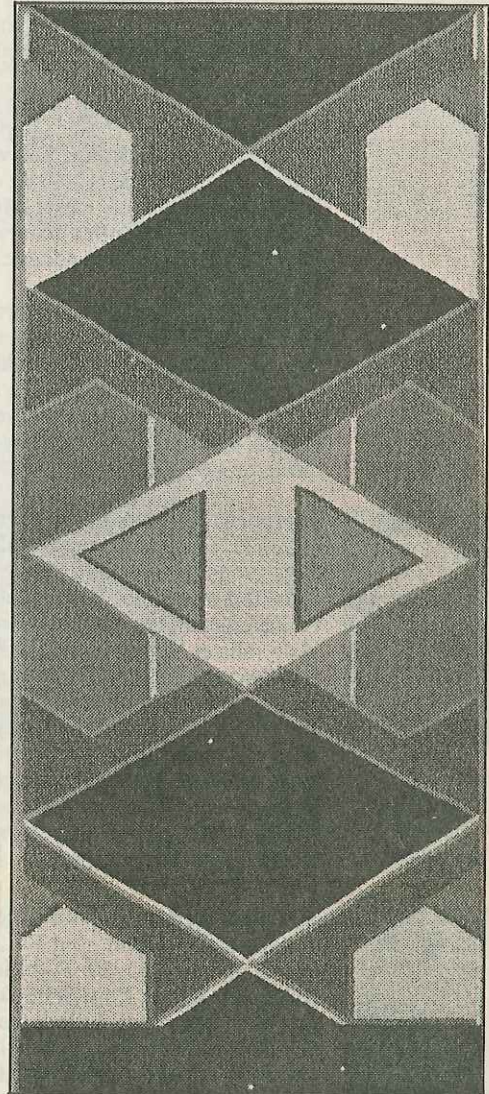
Det dunkle rum

Mogens Gissel hører heller ikke til dem, man uden videre tolker, men det er karakteristisk, at han af sine billeder og mærkelige fragmenter skaber en harmonisk komposition, og så har han humor.

Kendte og ukendte myter buldrer i Niels Sylvests dunkle billedrum. Dramaer, der lever i kraft af hans overbevisende maleriske udtryk. Et spil mellem skikkelser, former, lys og mørke. Han har i øvrigt også skabt det grafiske blad, Guirlanden i år sender ud til sine passive medlemmer: Zeus, der i en tyrs skikkelse går løs på den villige halvgudinde Europa. Et flot tryk.

Han deler rotunden med gæsten Ken Denning, der også kan lide mørke. I dette tilfælde er det dunkelheden på Færøerne, han lidt monotont skildrer i liografier og tegninger.

Den tredje gæst er fotografen Jørgen Borg, der viser glimt fra en rejse i Sydfrank-

Bente Astrup Moe væver uld på hør som i denne »Komposition i rødt«.

rig. Fine og fulde af atmosfære.

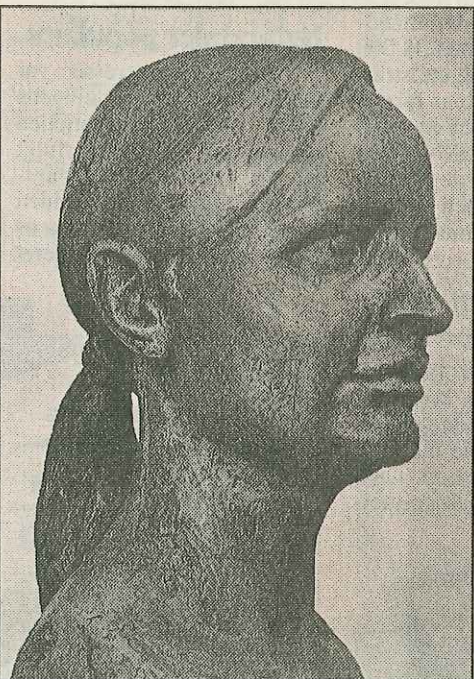
Klassiske rødder

Billedhuggeren Aage Brun Jespersen viser fortrinsvis portrætbuster, udstryksfulde ansigter formet på klassiske præmisser, utvivlsomt trofaste mod modellerne.

Og helt vidunderlige er Valdemar Foersom Hegndals tyve små skulpturskitser, også de med rødder i antikken, men klart formuleret som forsøg med lerets muligheder. Det er en hel lille udstilling midt i den store.

C.F. Garde

□ Kunstnersammenslutningen Guirlanden 1997. Århus Kunstbygning, Mørksgade 13. Til 26. januar.

Maleri i et udvidet felt

NUTIDSMALERI: Kunst som et led i vores visuelle dagligdag

KUNST

Tre nutidsmalere

Anmeldelse

Efter 80'ernes billedstorm, hvor De Unge Vilde tilsidesatte ethvert fortidigt dogme eller forbud som kunne omfatte maleriets karakter og indhold, blev 90'erne skueplads for en lang række akademiske diskussioner omkring maleriets status som gyldigt kunstobjekt.

Ideen om det ægte uafhængige maleri som formidler af en større sandhed måtte vige for erkendelsen af, at alle kunstudtryk indgår i sammenhænge, som påvirker og bestemmer udtrykkets ud-sagn, d.v.s. at et billede er afhængigt af, hvor det ses, hvornår og af hvem. Således har kunsten mistet sin status som ophøjet og mere sand. For der findes ikke nogen egentlig maleriskhed, der knytter sig specifikt til maleriet og malerprocessen. Og der findes heller ikke nogen bagvedliggende sandhed, som kunstnergeniet er i stand til at "udpensle" for beskueren.

Maleriets overeksponering i 80'erne havde klemmt tuben til sidste dråbe og afstedkom en vis mæthed rundt omkring. Tilsyneladende var der ingen grænser for hvor brutalt, kynisk og ironisk maleriet kunne te sig, og heller ingen grænser for den stærkt voksende yuppiegenerations købelyst. Maleriet var blevet for kommercielt og overfladisk, lød kritikken og herefter var spørgsmålet så, hvordan det fortsat kunne være legitimt at male billeder?

Når udstillingen i Århus Kunstbygning hedder tre nutidsmalere skal det forstås i

forlængelse af ovennævnte og på den måde, at maleriet i dag nødvendigvis må placeres i et udvidet felt. Et felt hvor tegneserier, trykte medier, tv, film, reklamer og lignende indgår som billeddannelser der påvirker og kommunikerer med os og omverdenen.

Maleriet indgår således i en undersøgelse af vores konkrete visuelle dagligdag på lige fod med alle andre medier.

For at illustrere denne udvikling og pege på nogle af de positioner, hvorfra maleriet således kan indgå i denne undersøgelse, har Kunstforeningen af 1847 valgt at vise tre yngre og udtryksmæssigt meget forskellige malere.

Fra eventyrets verden

Lene Stæhr konfronterer os med sine tre kæmpemalerier med hovedpersoner fra eventyrverdenen: Snehvide, Robin Hood og Prinsessen på ærten, men her i en krads neorealitisk udgave, som skubber vore forestillinger et helt andet sted hen.

Billederne er på en gang groft udleverende og humoristiske. Lene Stæhr betjener sig kunstnerisk af mange forskellige medier. Hendes værker forholder sig tematisk til brugen af virkemidler i traditionel kunst, men hun iscenesætter her menneskekroppen på nye måder som tydeligt afspejler hendes aktuelle samtid.

Abstrakt tradition

Anne-Marie Pedersen arbejder i forlængelse af en abstrakt koloristisk tradition. Hun arbejder intuitivt mellem reduktion og overflod, som det ses i billeder med ganske få virkemidler sat i

spænd i en forskudt komposition, der holdes i balance af enkeltheden, hvormed en stor ensartet flade kontrasterer nogle mindre, mere urolige størrelser, som flere steder synes næsten på vej ud af billedfladen.

I de store prik billeder eksploderer farveklatter i massevis på en halvtransparent baggrund af lag på lag af grønne bundfarver: Disse billeder er nok de mest malede, forstået på den måde at de tilkendegiver et udtryk, som kun fede farver og pensler kan frembringe, det er rå og snakket på en måde, som ikke efterstræber andet en maleriets egen energi, når det udføres som bevægelse og farve uden det mindste behov for et motiv eller en aflæselig historie. Disse billeder byder sig ikke til. Alligevel er de smukke på en helt basal, sanselig og forfriskende vild facon.

Billedcentrifuge

Jesper Fabricius forsøger med sin installation i rotunden at finde den plads, hvor skabet skal stå.

Her har han indrettet rummet med flere læs 60'er møblement: Stabet op ad væggen og vendt og drejet ud og ind mellem hinanden står møblerne nu tomme som elementer i en total billeddannelse, som i Fabricius' alfabet desuden består af udvalgte tegnninger, avisudklip, tekster, hvide flamenco-kloder og små malerier frisk fra kunstnerens egen let rystende hånd. En slags modernitetens billedcentrifuge udfoldes her i en legende og underfundig spørgende iscenesættelse, som ligestiller elementerne i en såvel billedlig som sproglig

Eventyrets Robin Hood omplandt

betydningsdannelse.

- Jeg forholder mig tøvende til maleriet, siger Fabricius, og sandt er det. Men på den anden side står han ved sin særlige ikke ironiske og let drillende skabsmodernisme.

"Slut med begrebsforvirringen" siges der i installationen så værsgo: "Sproget er det hus vi bor i", billedet lever og maleriet med. Men det er nok ikke maleriet i sig selv, som vil ryste vores stærkt ombejlede synsnerver i fremtiden?

Trine Rytter Andersen

● Århus Kunstbygning
Tirsdag - Søndag 10 -17
Til 10. Marts

Kunst med en duft af teakolie

Tre nutidsmalere udstiller fra i morgen i Århus Kunstbygning. En var på loppemarked, før han lavede sin installation i bygningens rotunde.

UDSTILLING

Af ULLA MADSEN

■ Hér dufter (lugter?) af teakolie.

Det er den første tanke, når man træder ind i Århus Kunstbygningens rotunde.

Hvorefter øjnene tager en nostalgisk rundtur til en større opstilling af 1960'ermøbler.

For til sidst at blive fanget af små malerier og avisudklip.

Installationen er lavet specielt til rotunden af den københavnske billedkunstner Jesper Fabricius, der er en af de tre nutidsmalere, som Århus Kunstforening af 1847 præsenterer fra 9. februar til 10. marts.

Da Jesper Fabricius kom til Århus mandag, tog han straks på loppemarked for

at finde møbler til installationen.

Torsdag stod han midt i sit værk og fortalte, at han både med møblerne og med sine bl.a. Richard Mortensen-inspirerede billeder forholder sig til en tradition. Og at møbler og malerier swinger sammen. Og at installationen er en slags sprogværksted, hvor møblerne står i en vis orden og laver et sprog sammen med billederne.

Måske bare sjov

»Mennesker får en større værdi, når de indgår i sammenhæng med andre. Måske er installationen et billede på det. Måske er den bare sjov at lave,« lød det fra Jesper Fabricius.

I et af de store rum var vestjyden Anne-Marie Pedersen ved at være færdig med sin ophængning af fortrinsvis nye billeder – f.eks. et flower-painting-maleri.

Nej, det kan ikke oversættes til blomsterbillede, for selv om motivet på afstand giver en fornemmelse af en blomstermark, er inspirationen måske slet og ret mønstre og farver fra en balje med opvaske-

vand – mønstre og farver, som Anne-Marie Pedersen sender på lager til senere brug.

Ved siden af det store maleri har kunstneren samlet 12 mindre billeder i en blok – billeder, der som flower-painting-maleriet er lag på lag, men mere forenklede.

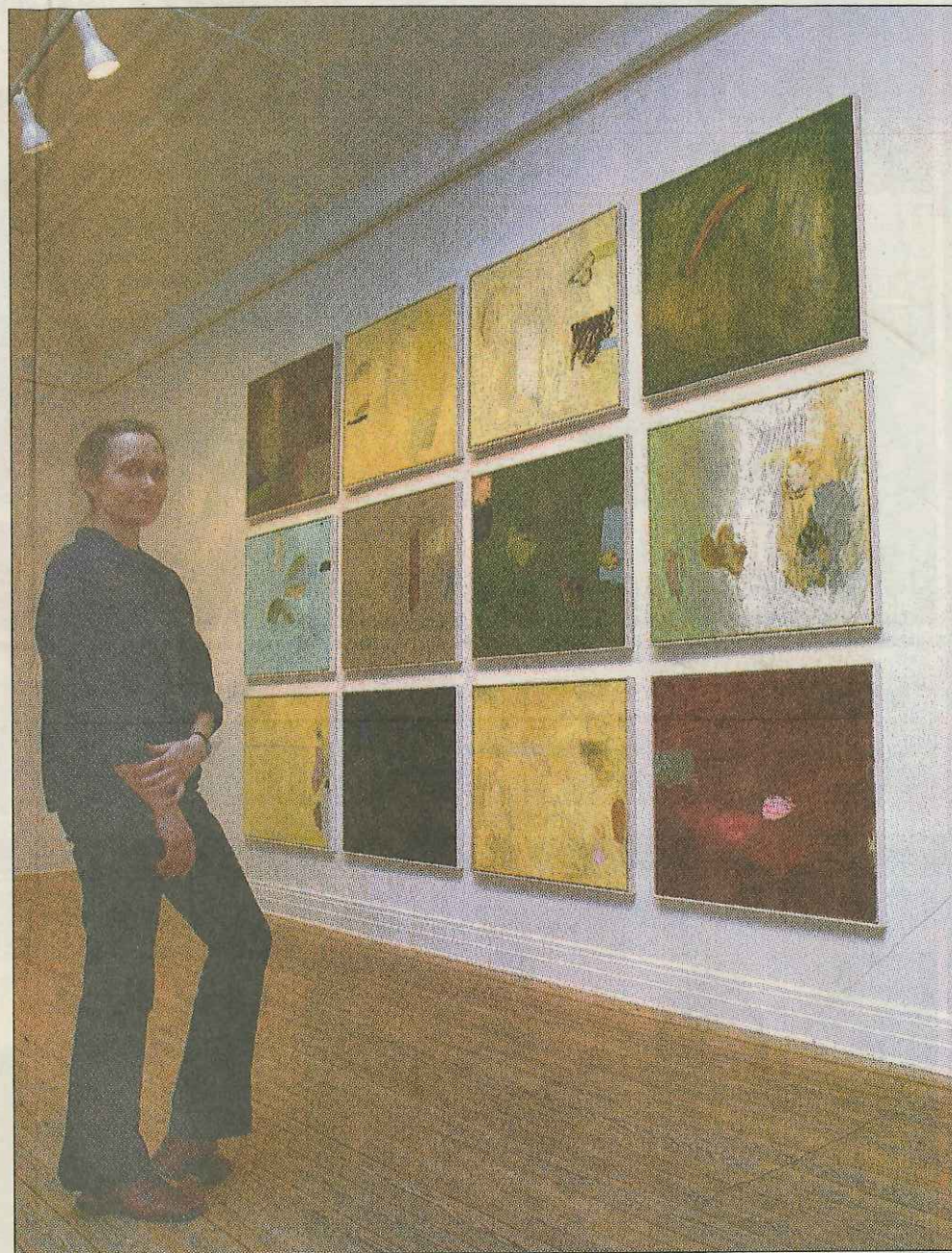
I fire andre billeder – lavet over fire år – er en komposition gentaget og varieret. Nogle kan få øje på en rose i billederne. Måske er det i stedet kunstnerens korslagte arme, de ser.

Lene Stæhr – udstillingens tredje kunstner – var ikke i kunstbygningen torsdag, men lod sine tre store billeder tale for sig selv.

Hér er Snehvide, Robin Hood og Prinsessen på Ærten, som man vist aldrig har set dem før. Robin Hood er således en ældre mand med mave!

ulla.madsen@jp.dk

*BILLEDSAMLING –
Anne-Marie Pedersen
har samlet 12 af sine
billeder i en blok.*

Skole fejret efter alle kunstens regler

Nørre Nisum Skole fejrede i går sit 25 års jubilæum med taler og afsløring af kunstværk

NØRRE NISSUM: Skolen i Nørre Nisum fejrer sit 25 års jubilæum efter alle kunstens regler med flere arrangementer. I går kunne skolen officielt afsløre det kunstværk, som den tidligere elev Anne Marie Pedersen - i daglig tale Rie - har skabt sammen med eleverne fra 7. klasse.

Kunstværket er blevet til i forbindelse med den ene procent af byggesummen, der afsættes til udsmykning. Nørre Nisum Skole er i øjeblikket i gang

Anne Marie Pedersen har lavet jubilæumskunstværket sammen med eleverne fra 7. klasse. Foto: Johan Gadegaard.

med den foreløbige sidste udbygning. Som skoleinspektør Karsten Vinther udtrykte det: Nu har vi ik-

ke mere jord at bygge på.

Rie har stået for kompositionen med de farvede felter, og eleverne har ud-

fra temaet »slagskygger« fotografere billeder til værket.

Der var masser af roser til den jubilerende skole ved receptionen.

Festtalen blev holdt af Lemvigs borgmester Jørgen Nørby, der betegnede den 25-årige som en skole, der fremstår som ny. Han roste skolen for at tænke nyt og have plads til kreativitet.

I aften holder skolen jubilæumsfest for 300 gamle elever.

Af Allan Damgaard

damm@bergske.dk

De fem optimistjoller med kunstneriske sejl har nu stået på Gimsinghoveds plæne i fem uger, men på søndag slippes de løs på fjorden.

Sejlende kunst ud på fjorden

Udstillingen »Blæsten går frisk...« på Gimsinghoved Kunst- og Kulturcenter slutter på søndag og i den forbin-

delse vil de fem optimistjoller med sejl malet af Paul M. Cederdorff, Felix Pedersen, Steen Rasmussen, Anne-Ma-

rie Pedersen og Rikuo Ueda blive trukket ned gennem byen i et lille minioptog ledet af Jacob Nyborg på saxofon.

Optoget ender på havnen, hvor arrangementet kulminerer i en mindre kapsejls mellem de fem både. Vinderen vil få overrakt en lille bronzeskulptur af et skib fra serien »slip skibene løs« lavet af Paul M. Cederdorff.

Samtidig med afslutningen på udstillingen har Struer Kommunes kunstvalg købt sejlene for et mindre beløb og overlader herefter Struer Sejlklub retten til at bruge dem, så borgerne fremover vil kunne glæde sig over at se kunstværkerne i deres rette element vandet, hvor de kan medvirke til at vise sammenhængen mellem kunst, vind og vand.

Sejlene har i øvrigt trukket rigtig mange mennesker til kulturcenteret i de forløbne fem uger. Ca. 1.000 har set de 11 kunstneres bud på sejl i alle afskygninger såvel indendørs som udendørs, hvor sidstnævnte altså indtil på søndag har måttet nøjes med at »sejle« rundt på græsplænen, når det har blæst.

UgeAvisen
97 85 55 44